

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστὸν καὶ πρῶτον ἀπαριθμοῦντες χρόνον
ἐξελευόμεν καὶ πάλιν ὅσῃν γῆν τῶν Παρθενῶνων

Χίλια κί' ἐνιακόσια καὶ δεκαοκτώ,
νῦναι τὸ Ταμείο σ' ὄλους ἀνοικτό.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας προξέμει.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὄκτ' ἀφράγκα εἶναι μόνου.
Γιὰ τὰ ξένα ὁμῶς μέρη—δέκ' ἀφράγκα καὶ ὅσ' τὸ γέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντός εὐμούσου τοσελεπῆ
ὅτι κολοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κί' ἐποιοῦς ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρῶν δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλει.

Ὀγδόη Σεπτεμβρίου
καὶ σφαδασμοὶ θηρίου.

Χίλια τριανταπέντε καὶ τετρακόσ' ἀκόμα,
παντοῦ φρικτὰ σφαγεῖα καὶ πτωμαίνης βροῦμα.

**Φασουλιῆς καὶ Περικλέτους,
ὁ καθέννας νέτος, σκέτους.**

Φ.—'Στὸν Ρήγα τὸν Ἀλέξανδρο, ποῦ βασιλεύει τώ-
[ρα,

ἀκόμη δὲν ἐπῆγαμε σάν μάγοι μὲ τὰ δῶρα.
Τὸν Ρήγα τὸν Ἀλέξανδρο θαρρῶ πῶς τὸν ἔχασαμε
μὲς στοῦ ντιουνιὰ τὰ χάλια,
ὅπου κί' ἔμεις ἐχάσαμε
ταβὰ καὶ τὰ πασχάλια.

Μέσα σὲ τέτοιαις ἐποχαῖς,
μέσα σὲ τέτοιαις ταραχαῖς,
ὅπου κί' ἔμεις ἄσασίσαμε,

Γι' αὐτὸν δὲν βγάλιαμε λαλιά,
καὶ τὸν καινούριον Βασιλεῖ
δὲν τὸν ἐχαρετίσαμε.

Η.— Καινούριος Ρήγας, Φασουλιῆ,
κί' ἀκόμη μέσα ὅσῃν Ἀδελῆ
δὲν παρουσιασθήκαμε.

Καὶ τὸνομα τοῦ Βασιλεῖ
ἐπῆρασε, μαρὲ τσολιῖ,
καὶ δὲν τὸν ἔθυμηθήκαμε.

Φ.— Ἐμπρός λοιπόν, βρὲ Περικλῆ, νὰ πάμε ὅσ' το-
[λάτι,

καὶ νὰ τὸν χαρετίσωμε μὲ χίλια διὰ ὀσπολλάτη.
Ἐμπρός κί' ἔμεις μὲς ὅσῃν Ἀδελῆ
νὰ πάμε τὴν καινούρια,
κί' ἄς μᾶς φρονάξουνη πολλοί:
καλα σας ξυνητούρια.

**Ἡ δυὰς τῶν λιμαθῶρων
ἐμπροσθεν τῶν Ἀνακτόρων.**

Φ.— Τώρα, ποῦ μαῦρος δαίμων
μαίνεται ὅσῃν πολέμων
τὴν πλάσιν τὴν Μαινάδα.

Ἦλαθ' ἄφρις βιολιὰ
ὅσῃν νέο Βασιλεῖ
νὰ κᾶνω πατινάδα.

Κί' ὄΡήγας ὁ πακοῦς σου ὅσ' τὰ χρόνια μας ἐκίτη
ἐφευγε ὅσῃ γιορτῆ του μὲς ἀπὸ τὴν Ἰθίνα.
Μᾶς λένε πῶς τὸν ἔχαις πιστὸν ὑπόδειγμά σου
σὲ πράγματα πολλὰ,
κί' ἐσκέφθηκες καλὰ
νὰ πᾶς εἰς τὴν Χαλιβὰ νὰ κᾶνης τὸνομά σου.